

OKVIRNI ZAKON O PRIVATIZACIJI PREDUZEĆA I BANAKA U BOSNI I HERCEGOVINI

Preambula

Općim okvirnim sporazumom za mir u Bosni i Hercegovini (u daljnjem tekstu nazvan GFAP) i posebno Aneksom 4 utvrđene su funkcije i odgovornosti institucija Bosne i Hercegovine i entiteta, kao i finansijske obaveze entiteta prema tim institucijama, ali u njima nema niti jedna konkretna odredba koja se odnosi na vlasništvo nad javnim dobrima.

Ovaj zakon ima za cilj uspostaviti siguran pravni okvir za postupak privatizacije preduzeća i banaka i omogućiti da se taj proces odvija što je moguće transparentnije i brže u korist državljana Bosne i Hercegovine (BiH) uključujući raseljene osobe i izbjeglice.

Stoga, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine donosi ovaj zakon izričito priznavajući pravo entiteta da privatizira preduzeća i banke smještene na njihovom teritoriju, a koja nisu u privatnom vlasništvu i da mu pripadnu prihodi koji se time ostvare u skladu sa propisima koje usvajaju parlamenti entiteta.

Član 1. Definicije

U smislu ovog zakona pod pojmom:

- *fizičke osobe* BiH podrazumijevaju se državljani Bosne i Hercegovine, bez obzira na njihovo prebivalište;
- *pravne osobe BiH* podrazumijevaju se pravne osobe organizirane u skladu sa zakonom i registrirane u bilo kojem entitetu;
- *potraživanja državljana* podrazumijeva pravo na kompenzaciju kao dio procesa privatizacije koji priznaje obaveze definirane zakonodavstvom entiteta;
- *strane fizičke osobe* podrazumijevaju se fizičke osobe koje imaju državljanstvo koje nije državljanstvo BiH;
- *strane pravne osobe* podrazumijevaju se pravne osobe koje su ustanovljene i imaju registrirane urede, centralnu upravu ili poslovnu centralu u nekoj drugoj državi, a ne u Bosni i Hercegovini;
- *preduzeća i banke* predstavljaju svaku pravnu osobu BiH uključenu u poslovni poduhvat na teritoriju Federacije Bosne i Hercegovine ili Republike Srpske, uključujući i ona preduzeća i banke koji čine sastavni dio holding kompanija ili konglomerata preduzeća i banaka.

Član 2.

Oblast djelovanja zakona

1. Sukladno GFAP ovaj zakon izričito priznaje pravo entiteta da privatiziraju *preduzeća i banke* smještene na njihovom teritoriju koji nisu u privatnom vlasništvu.

Odluka da li je preduzeće ili banka u privatnom vlasništvu bit će donesena prema propisima entiteta. Ti propisi će osigurati transparentan pregled bilo kakvih promjena u strukturi kapitala ili vlasničkoj transformaciji imovine koja nije u privatnom vlasništvu, ukoliko su te promjene sporne i desile se nakon 31. decembra 1991.

2. Ostvarivanje prava entiteta da privatiziraju one javne ustanove koje potpadaju pod Aneks 9 GFAP bit će konzistentno ma kojoj neophodnoj reorganizaciji u cilju usklađivanja s novom unutrašnjom strukturom države u skladu sa odredbama GFAP, konkretno Aneksom 9.

3. U ma kojem procesu restitucije privatizacija preduzeća i banaka neće prejudicirati restituciona potraživanja koja mogu biti donesena sukladno važećim zakonima o restituciji.

Član 3.

Zakoni o privatizaciji koje donose entiteti

1. Skupštine entiteta će usvojiti zakonodavstvo koje nije diskriminatornog karaktera, osigurava maksimalnu transparentnost i javnu odgovornost u procesu privatizacije i u skladu je sa GFAP.

2. Zakonima koje donose entiteti koji provode privatizaciju obuhvatit će se samo ona imovina i potraživanja u vezi te imovine koja se nalazi na teritoriju tog entiteta.

3. Zakonima entiteta utvrđuje se na nediskriminatornim osnovama koje *BiH ili strane fizičke i pravne osobe* imaju pravo otkupa dionica i imovine u procesu privatizacije u skladu sa članom 3. stavak 1. ovog zakona.

4. Kriteriji po kojima fizičke osobe BiH imaju pravo na potraživanja državljana bit će zasnovani na zakonima koje usvajaju entiteti.

Tim zakonima će se obuhvatiti fizičke osobe BiH koje su bile državljani bivše Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine i 31. marta 1991. imale stalni boravak na teritoriju koji sada pripada entitetu koji vrši privatizaciju. Ovo uključuje izbjeglice i raseljena lica u skladu sa Aneksom 7 GFAP kao i ovlaštene pravne nasljednike umrlih i nestalih lica.

Član 4.

Usmjeravanje sredstava i potraživanja

1. Sredstvima ostvarenim privatizacijom *preduzeća i banaka* koji se nalaze na teritoriju jednog entiteta raspolagat će taj entitet ili pravne osobe ovlaštene da ih prikupe sukladno zakonima tog entiteta.

2. Potraživanja prema preduzećima i bankama koji se privatiziraju smatrat će se odgovornošću entiteta koji vrši privatizaciju.

Član 5.

Međuentitetska suradnja

Vlada entiteta će surađivati kako bi raspravile i riješile pitanja koja se odnose na provođenje ovog zakona kao i druga pitanja od interesa za entitete, a vezana za privatizaciju i koja ne može riješiti samo jedan entitet. Vlade entiteta će u tom cilju uspostaviti zajednički mehanizam, ako to bude neophodno.

Pitanja koja entiteti ne mogu riješiti koncenzusom bit će dostavljena na arbitražu sukladno Aneksu 5 GFAP. Uspostavljanje i korištenje takvog mehanizma u rješavanju posebnih pitanja ne smije biti na putu globalnom procesu privatizacije.

Član 6.

Entiteti će uskladiti svoje zakone sa ovim zakonom u roku od 60 dana nakon stupanja na snagu ovog zakona.

Član 7.

Stupanje na snagu

Ovaj zakon stupa na snagu 8 dana nakon objavljivanja u "Službenom glasniku BiH". Ovaj zakon će se također objaviti u službenim glasilima entiteta.

Koristeći se ovlaštenjima koja su mi data članom 5. Aneksa 10. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja svog mandata; i posebno uzevši u obzir član II 1. (d) istog Sporazuma prema kojem Visoki predstavnik ima ovlaštenje da pomogne, kada to ocijeni neophodnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se pojave u vezi sa civilnom implementacijom Sporazuma; pozivajući se na tumačenje tog ovlaštenja dato u stavu XI.2 Zaključaka Konferencije za implementaciju mira održane u Bonnu 10. decembra 1997. godine, posebno podstava (b) istog, po kojem Visoki predstavnik, kada to ocijeni neophodnim, ima pravo da donese obavezujuće odluke o usvajanju mjera čiji je cilj osiguravanje implementacije Mirovnog sporazuma na čitavoj teritoriji Bosne i Hercegovine, uključujući i "privremene mjere koje stupaju na snagu kada strane ne mogu da postignu sporazum";

Uzimajući u obzir sporazum među organima vlasti Bosne i Hercegovine da je proces restitucije nacionalizovane i konfiskovane imovine primjeren;

Imajući na umu da je Parlament Bosne i Hercegovine propustio da razmotri Nacrt zakona o restituciji u Bosni i Hercegovini koji je Vijeće ministara Bosne i Hercegovine podnijelo Parlamentu Bosne i Hercegovine u decembru 1999. godine, i da Predstavnički dom Bosne i Hercegovine nije, na svojoj 19. sjednici održanoj 19. aprila 2000. godine, usvojio Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Okvirnog zakona o privatizaciji preduzeća i banaka u Bosni Hercegovini;

Konstatirajući da nedostatak jasnosti u pogledu vlasničkih dokumenata zbog nepostojanja Zakona o restituciji stvara značajnu prepreku ekonomskom razvoju uopšte, a posebno započetom procesu privatizacije;

Uzimajući u obzir, imajući na umu i konstatirajući sve gore navedeno, ovim donosim slijedeću

ODLUKU

O ZAKONU O IZMJENAMA I DOPUNAMA OKVIRNOG ZAKONA O PRIVATIZACIJI PREDUZEĆA I BANAKA U BOSNI I HERCEGOVINI

Član 2., stav 3. Okvirnog zakona o privatizaciji preduzeća i banaka u Bosni i Hercegovini, objavljen u "Službenom glasniku BiH", broj 12/99 od 2. augusta 1999. godine ovim se mijenja te glasi:

"Nijedan proces restitucije, privatizacije preduzeća i banaka neće prejudicirati rješavanje po zahtjevima za restituciju koji se mogu podnijeti u skladu sa važećim zakonima o restituciji; s tim, međutim, da svaki entitetski Zakon o restituciji isključi preduzeća i banke koji su predmet restitucije, kao i njihovu zemlju, imovinu i zgrade, iz naturalne restitucije, te predvidi da nadležni organi vlasti osiguraju pravičnu nadoknadu svim zakonskim podnosiocima zahtjeva."

Okvirni zakon o privatizaciji preduzeća i banaka u Bosni i Hercegovini ostaje neizmijenjen u svim ostalim aspektima.

Ova odluka stupa na snagu u formi zakona 12. maja 2000. godine i bit će objavljena bez odlaganja u “Službenom glasniku BiH“, te u “Službenim novinama Federacije BiH“ i “Službenom glasniku Republike Srpske“.